

FØR

Et vaklevorent kleshengerstativ og en gammel kommode i et loftsrom som er for lite til å være et skikkelig værelse.

De skreddersydde seksjonene utnytter plassen under det skrå taket optimalt.

De brede skuffene til sokker og annet småtteri er kjøpt på Ikea med ferdige beslag.

Det store speilet er noe Annette og Simon virkelig setter pris på.

Inngangen fra soverommet til det «nye» rommet er helt ny – men selve døra er gjenbruk. Den er gjort om til skyvedør for å spare plass.

Skapene lages som seksjoner som Simon her holder på å sette opp på sokkelen. De skrues sammen og festes i sokkelen, og framkanten dekkes av ei list.

Klesskapet er pensjonert hos Annette og Simon. Nå går de fra soverommet direkte inn i en garderobe med alle klærne plassert fritt framme og med rikelig plass til å velge og prøve – og til å kle på seg foran det store speilet.

Garderobestanga er fra Ikea – og er akkurat som skuffene kjøpt med beslag og klar til å henge opp.

De åpne hyllene har fått frest en rund profil på framkanten for å passe inn i stilen i huset.

En skreddersydd garderobe for to

De kunne kalle det en garderobe, et omkleddingsrom eller et rom med skap, men Annette og Simon kaller det et *walk-in closet*.

Og mens våre besteforeldre – antagelig først og fremst de mer bedrestilte av dem – ville betrakte det lille rommet som selvsagt i ethvert anstendig hjem, er det på den andre siden av Atlanteren – i de amerikanske designmagasinene – at Annette og Simon har hentet navnet. Og funksjonen er den samme: Et helt rom brukes til klærne og ikke noe annet, slik

at de kan ligge og henge framme, oversiktlig og innbydende og lette å ta på seg.

Og det var et naturlig og enkelt valg for Annette og Simon. Her lå et lite kammerstomt og ubenyttet tett inntil soverommet der klærne til gjengjeld kjempet om plassen – ikke bare i de gamle klesskapene, men ofte også på alle ledige flater som kunne brukes.

Derfor skar Simon og Annette hull i

veggen mellom de to rommene, satte ei skyvedør i hullet, og innredet sitt *walk-in closet* med garderobestang, skuffer og hyller fra gulv til tak. Et tempel for klærne, laget av mdf-plater i skreddersydd seksjoner som på den ene siden utnytter plassen under det skrå taket til det ytterste, på den andre siden passer til standardskuffer og garderobestang. Og selvsagt til Annette og Simon.

Først åpner vi opp med ei skyvedør ... ►

Først åpner vi en ny vei inn i rommet ...

Soverommet og det lille rommet Annette og Simon vil omdanne til en garderobe, ligger ved siden av hverandre – men med en vegg imellom.

Første oppgave er derfor å skape en direkte forbindelse mellom de to rommene.

Døra trenger ikke være helt tett, så for å spare plass i det lille kamerset, er det naturlig å lage ei skyvedør som vil forsvinne inn bak de nye skapene når den skyves til side. Det gjør det også lett å bruke om igjen ei gammel fyllingsdør som hadde blitt til overs i huset. Når den er pusset, sparklet og malt, henges den opp i skyvedørsbeslag og vil åpne opp for en ny og moderne innredning samtidig som den understreker den klassiske stilen i det trekvart århundre gamle huset.

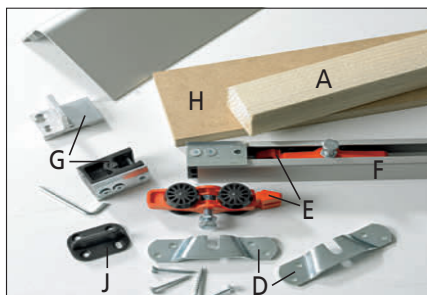
OBS! Vær forsiktig med å skjære i ukjent vegg. Det kan være vannrør og el-kabler under overflata.

1 Hullet til skyvedøra skjærer Simon i den tynne gipsen med ei stikksag med langt blad. Hullet har han tegnet opp på veggen ved hjelp av et vater slik at det er knapt 10 cm smalere og 2 cm lavere enn den gamle døra som skal kunne gli på plass.

2 Stykket som er saget ut, fjerner Simon i et enkelt stykke – men veggen er også svært tynn. Hadde den vært så tykk at stikksaga ikke kunne skjære helt igjennom, kunne han ha boret gjennom i hjørnene og tegnet opp og saget ut fra begge sider.

... og så setter vi inn ei skyvedør foran hullet

Dette har vi brukt

Til karmen:

- Lekter (A) (i samme tykkelse som bindingsverket) til karmen
- Høvlet furu (B) (i samme bredde som veggen) til den synlige delen av karmen
- Gerikter (C) (gjennbruk)

Til oppheng av skyvedøra:

- 2 beslag til vogner (D)
- 2 vogner (E)
- 1 skinne (F)
- 2 endestopp (G)
- 1 dekkplate (H)
- 1 styreskinne (J)
- Lekt 38 x 56 mm (K), så lang som skinna og dekkplata

Dessuten:

- Trelim (PVAc) og skruer
- Dykkertspiker, 2,5 x 30 mm
- Akrylfugemasse
- Akrylgrunner, akrylmaling
- Dør (gjennbruk)

Bildene viser beslag fra Svalk. Distributør: Industribeslag AS Tlf. 73 95 66 00.

1 Beslagene (D) som døra skal henge i, skrus fast på overkanten av døra. Avstanden fra midten av beslaget og til hjørnet bør være 18 prosent av dørbredden. Her er den 85 cm, så Simon regner med $0,18 \times 85 = 15,3$ cm.

2 I bunnen av døra freses et styrespør som skal passe til ei styreskinne (J) i gulvet. Sporet freser Simon 2 cm dypt med et 8 mm slissejern. Har du ikke overfres, kan du lage det med ei sirkelsag eller en nothovel.

4 Døra henges opp i skinna ved at de to beslagene på overkanten av døra skyves inn over vognene i skinna. Ved å skru på bolten i vogna justerer Simon høyden på døra over gulvet og sikrer at den henger loddrett.

5 Endestoppene (G) skrus fast på skinna slik at døra stanser der det virker penest i forhold til hullet. Selv om målebåndet sier at døra henger på midten, kan en liten forskyvning virke riktigere for øyet.

Lekta mellom de to platene skrur fast fra yttersiden av plata.

3 **Karmen i hullet lages i tre omganger.** Først lukker og sikrer Simon kanten på gipsplatene ved å feste ei lekt (A) like tykk som bindingsverket, mellom platene. I neste omgang dekker han denne lekta og gipskantene med et høvlet bord (B).

4 **Spikrene** dykkes og sparkles over før karmen males. **OBS!** For at ikke de tynne listene skal sprekke, boret du først. De to loddrette geriktene sages til med 45 graders vinkel i toppen og spikres 2-3 mm fra den indre kanten av karmen. Overliggeren sages 1 mm for lang, presses ned på plass med lim i kontaktflata og spikres.

Profilene males med pensel, flatene rulles.

5 **Den gamle døra** males etter alle kunstens regler. Først skraper du av løs maling, så sliper du med korn 80. Kvister dekkes med kvistlakk. Så grunnmales døra, og når malinga er tørr, sparkles hullene. Deretter sliper du med korn 80, og maler to til tre strøk.

3 **Skinna (F)** som døra skal gå i, skrur opp i ei lekt (K) som Simon har skrudd fast i veggen og taket. Avstanden mellom oversiden av skinna og døra skal i skinnesystemet fra Svalk være mellom 4,5 og 5,5 cm.

Skyvedøra forsvinner inn bak skapene i den ferdige garderoben. Det sparer plass i det lille rommet der ei vanlig dør ville ta for stor plass.

6 **Med dekkplata (H)** skjules teknikken – skinnene og beslagene. Simon sager til dekkplata av ei mdf-plata som males. Den dekker ikke skinna i hele lengden – en del av skinna skjules senere av skapene.

7 **Styreskinna (J)** skrur fast i gulvet slik at døra akkurat får tak i den både når den er åpen og når den er lukket.

Garderobeskapene bygges i seksjoner ...

SKAPENE

Seksjonene lages hver for seg ...

Å finne standardskap som utnyttet plassen skikkelig i den nye garderoben, ga Annette og Simon raskt opp.

En klassisk løsning ville være faste, plassbygde innbyggingsskap som festet i gulv og vegger etter hvert. Men for å gjøre oppgaven mer overkommelig, valgte de i stedet å lage seksjoner med fast bakplate.

Det krever litt mer materialer og arbeid, men det gjør skapet mindre avhengig av det skrå taket. Når seksjonene monteres på en fast sokkel, dannes en helhet, og bakplata gjør at skillevegger og hyller ikke behøver å berøre veggen.

I bredden har seksjonene innvendige mål som standardskap, 46 og 96 cm. Da passer ferdige skuffer – og det sparer tid!

Å måle og og sage til alle platene overlater Annette og Simon til trelasthandleren. Med mindre du har ei virkelig god sirkelsag med nytt blad og føringsskinne, er det svært vanskelig å få lagt alle snitt helt riktig. Og sager du galt en enkelt gang, koster det ofte mer enn trelasthandleren tar for hele tilskjæringen. Fordelen ved å sage til selv, er at det da er lettere å ta hensyn til for eksempel skjeve vinkler i et gammelt hus når du er på stedet.

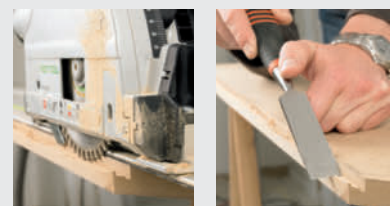

Platene grunnes to strøk. Mdf-platene suger maling, og det er uøkonomisk å hoppe over grunningen og gå direkte på den dyrere malinga du bruker til slutt.

Før du maler siste strøket, slipes platene med fint sandpapir, gjerne korn 150 eller høyere. Også mellom flere strøk sluttmaling sliper du lett – det gir ei jevn overflate, fjerner urenheter og gir malinga ei god overflate å feste seg på.

TIPS

For å få kontroll med bakplata lager Simon en fals på 1 x 1 cm i bakkanten av sidene og gjør bakplata 2 cm bredere enn den innvendige bredden på skapet. Det er lett å lage falsen med en overfres, men som Simon viser, kan ei sirkelsag stilt i riktig dybde fulgt opp av et hoggjern også løse oppgaven.

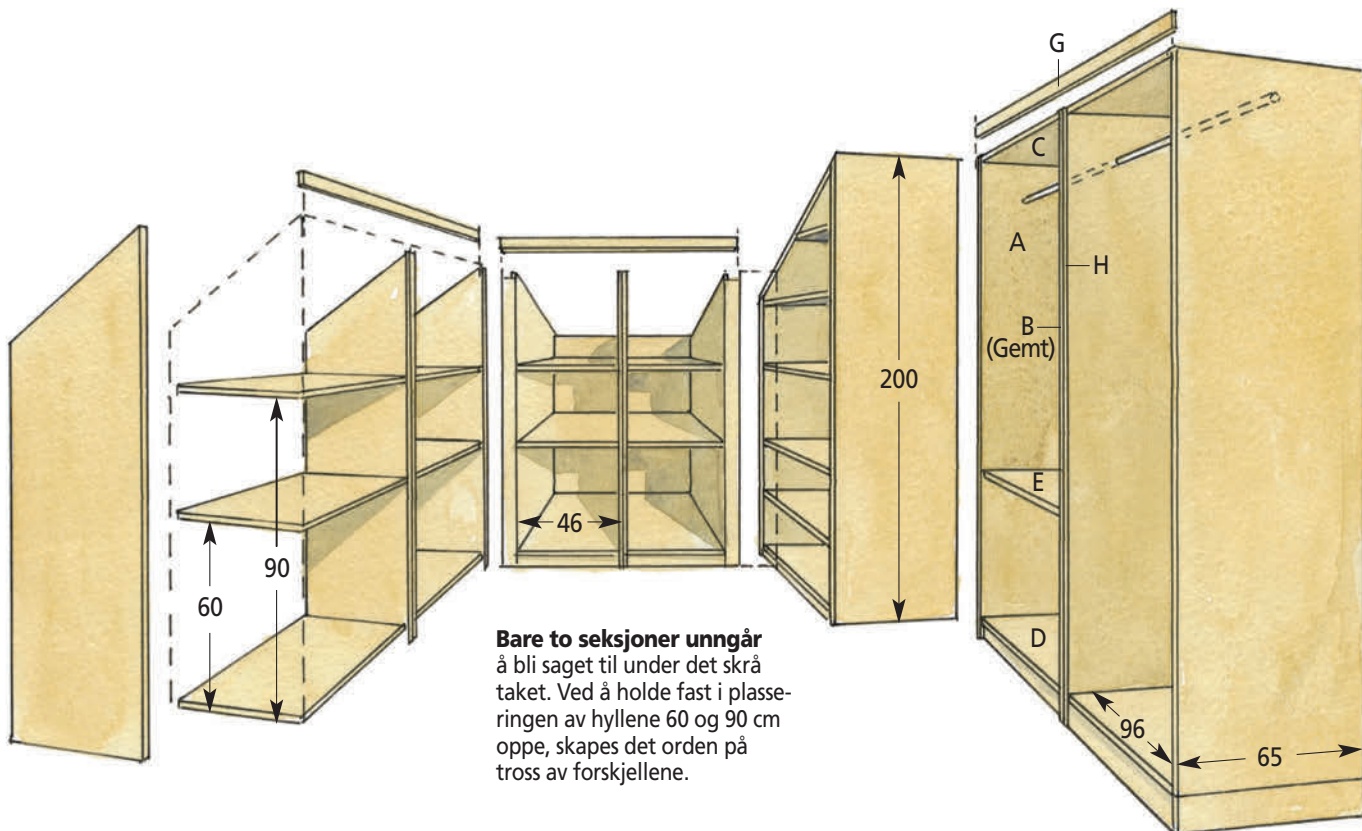
Plasseringa av hyllene markerer Simon med utgangspunkt i bunnkanten. De tre skuffene krever hver 20 cm i høyden slik at underkanten av nederste hylle i skapene med skuffer legges 60 cm fra bunnen, mens underkanten av neste hylle er 90 cm fra bunnen.

Det må bores mange hull i de mange skapsidene før seksjonene monteres, for vanlige skruer krever at du borer opp og forsenker. Simon lager derfor et par maler, såkalte borejigger eller boreguider. I den ene passer hullene til de faste hyllene, i den andre passer de til bunn- og topplater.

Seksjonene monteres best på ei plan flate. Simon legger lim på kanten av ei hylle, holder den på plass inn mot den ene skapsiden etter merkene for underkanten og skrur den fast gjennom de hullene han har boret. Mens resten av kantene limes og skrur, sjekker han jevnlig vinklene.

Bare to seksjoner unngår å bli saget til under det skrå taket. Ved å holde fast i plasseringen av hyllene 60 og 90 cm oppe, skapes det orden på tross av forskjellene.

Skapene er skapt til det lille rommet

Seksjonene i Annette og Simons garderobe er laget over samme enkle prinsipp, der sidene sages ut av 22 mm mdf-plate, mens topp, bunn og hyller som alle er faste, er av 19 mm mdf. Hver seksjon monteres med lim og skruer før bakplata av 10 mm mdf-plate spikres på.

I bredden er seksjonene henholdsvis 46 og 96 mm innvendig slik at de kan utstyres med skuffer, trådkurver, garderobestenger og så videre fra Ikea.

Mens seksjonene er like i grunnkonstruksjonen, er de helt forskjellige når rommet skal utnyttes helt opp under de

frittliggende bjelkene og skråtaket. I lista over de materialene vi har brukt, forteller vi bare hva som inngår i et enkelt standardseksjon før tilpassing – det er jo de færreste av oss som har et rom i de samme målene som Annette og Simon.

Seksjonene monteres med skruer på en enkelt, sammenhengende sokkel som er klosset opp til vannrett og skrudd fast i gulvet før den skjules bak en pyntesokkel som sages ut etter ujevnhetene i gulvet.

Og dører trenger vi ikke tenke på. Alle hyllene er åpne.

Dette har vi brukt

Til en enkelt seksjon

200 cm høy, 96 cm bred innvendig, med ei fast hylle, garderobestang og tre skuffer

22 mm mdf-plate:

- 2 sider (A, B) å 65 x 200 cm

19 mm mdf-plate:

- 3 hyller (C, D, E) å 65 x 96 cm (topp, bunn og hylle)

10 mm mdf-plate:

- Bakplate (F), 98 x 198 cm

10 x 42 mm pyntelister glattkant:

- Vannrett (G), i skapets samlede bredde
- Loddrett (H), ca. 202 cm, sages til på mål

Dessuten:

- 1 garderobestang (Ikea PAX), 96 cm
- 3 skuffer (Ikea PAX, bredde 96 cm)
- 4 x 60 mm skruer til montering av plater
- 2,5 x 30 mm dykkertspiker til pyntelister
- Lim
- Akrylsparkelmasse, grunning, maling

Pris: For denne seksjonen cirka 1000 kroner pluss skuffer og garderobestang.

Bakplatene spikres fast før limet mellom bunn, topp og hyller er herdet slik at det fortsatt er mulig å sikre de rette vinklene. Fordi Simon legger bakplata i en fals, presser den seksjonene i form. Mellom dykkertspikrene (2,5 x 30 mm) holder Simon 10 cm, og han sjekker jevnlig at mdf-plata ikke buler.

TIPS

For å holde stilen fra

hyller og lister i den gamle villaen gir Simon mdf-hyllene en fin klassisk profil med sin overfres. Selv om resultatet ser temmelig avansert ut, er arbeidet helt enkelt og kan gjøres med en overfres til fire hundre kroner med et vanlig avrundingsjern. Jernet senkes litt ekstra slik at den loddrette snittflata etterlater en smal kant som får hyllene til å virke mye tynnere og lettere.

Seksjonene monteres på en enkelt sokkel ... ►

... så bygges sokkelen opp på gulvet ...

1 Alle delene til den bærende delen av sokkelen sages til på mål. Den finere tilpassningen skjer ved at sokkelen klosses opp til vannrett før den festes og skjules av pyntesokkelen. Skapet skal bare stå på de to lange stykkene slik at de andre sages 1 cm «lavere».

2 Simon borer opp til skruene i de smale mdf-platene for å unngå at de sprekker eller buler ut. Boret på 3 mm passer godt til skruene som er 3,5 mm. Om mulig settes skruene minst 12 mm inne på overflata og minst 70 mm fra hjørnet på platekanten.

3 De to lange sokkeldelene monteres med tverrdelene med lim og skruer. Tverrdelene skal verken berøre gulvet eller skapet slik at de plasseres 5 mm fra begge sider. Der sokkelen senere dekkes av pyntesokkelen, forsenkes skruhodene.

... deretter monteres skapet og gjøres ferdig på sokkelen

1 Så skal det store puslespillet legges. Simon prøver seg fram flere ganger for å finne den beste rekkefølgen.

OBS! En lang forsatt til skrutrekkerbitsen gjør det lettere å nå inn i hjørnene.

3 Seksjonene skrur sammen mens de fortsatt står løst på sokkelen. Selv om skruene sparkles og males over til slutt, setter Simon skruene i fra den siden som vises minst. Før han borer opp og setter inn skruene, låser han skapene sammen med spennvinger.

2 Simon venter med å feste seksjonene til de alle er oppe – da kan han nemlig begynne med det fremste skapet som skal flukte med sokkelkanten.

4 Nå kan skapet skrur fast i sokkelen. Avstanden fra framkanten måles ut med meterstokk – ved den fremste vangen kan du kanskje greie deg med et godt øyemål, men for å sikre at skapet aldri tipper framover, er en skrue i bakerste vange også fin.

5 Profillister dykkes fast på toppen og alle loddrette kanter. Under skråtaket dekkes gavlen av en 10 mm mdf-plate som sages til slik at den skjuler hulrommet mellom skapet og veggen. Gavlen på skapet til høyre sparkles og males før speilet limes opp.

4

Den monterte sokkelen rettes opp og festes i gulvet. For å ha kontroll med plasseringen har Simon på forhånd tegnet opp hvor hver enkelt seksjon skal stå. Med utgangspunkt i høyeste punkt rettes sokkelen opp med kiler til den ligger helt vannrett. Kilene erstatter han så med små avstandsklosser i plast som stiftes eller limes fast under de gjennomgående vangene. Til slutt låser Simon sokkelen fast til gulvet med møbelvinkler – små vinkeljern som først skrues i sokkelen nær punktene som er understøttet, deretter skrues fast i gulvet.

5

Pyntesokkelen skrues på fra innsiden slik at du slipper å sparkle skruehoder. Da den sitter helt framme under fronten, skal den slutte tett til bunnen av skapet. Gaper den litt nede, må den skjæres til nøyaktig – eller få ei diskret feilist.

6

Malinga til slutt gir en helhet til skapet – fra utsparklede skruer og dykkertspiker til sokkel og profilister.

7

Garderobestanga skrues fast i det ene høye skapet – den maler Simon ikke, for kleshengerne ville raskt gjøre malinga stygg.

TIPS

Gode skruer letter arbeidet

Der går med mye tid til å forbore og frese ut til skruehodene hver gang du vil sette en skrue i ei mdf-plata. Men ofrer du litt ekstra på skruene, kan du finne skrues som har skjærende spiss og fresespor under hodet slik at du i hvert fall kan nøye deg med å forbore i den plata som skruen skal gå helt gjennom.

8

Beslagene til skuffene skrues opp slik at skuffene henger med 20 cm fra overkant til overkant. Det nederste beslaget settes ned på bunnplata, og lager du som Simon en avstandskloss på 19,8 cm, er det enkelt å plassere de følgende skuffebeslagene oppover.

Og nå har Annette og Simon oversikt over garderoben. Det har blitt en daglig glede å finne fram klærne på veien ut i resten av huset. Det er slutt med å glemme et kjært klesplagg i ei dyp kommodeskuffe!